

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

18. Novembris. Ad unionem ex utraque parte juvabit omnis rerum temporalium contemptus, in quibus sui amor gravissimus hujus unionis, ac boni universalis hostis errare solet. S. Ign. p. 8. c. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-50423)

quam centies repetitis alius objurgationibus. Cynicus, ut nulli parcit, quem non mordeat, sic exosus fit omnibus, communis odii scopus.

Magnum naturæ donum affabilitas, quam si ea parciōr cui negavit, is arte contetur obtinere. Sæpius artefacta naturam superârunt. Affabilitas studiosa tantò naturali prævalet, quantò ars præ natura certior est magistra.

18. Novembris.

Ad unionem ex utraque parte juvabit omnis rerum temporalium contemptus, in quibus sui amor gravissimus hujus unionis, ac boni universalis hostis errare sollet. S. Ign. p. 8. c. 1.

OMnia hactenus in orbe bella conflavit meum, & tuum, contumax verbum, nec nisi lite, aut bello dirimendum; hoc ubi classicum intonat, actum est de mentium unione.

Æquilibrium sperari non potest, quam diu bilancem alteram pondera prægravant; contrà, si vacua sit bilanx utraque, in promptu est æquilibrium. Sic facilis ibi coalescit concordia, ubi nulla est temporalium cupidio.

P 7

Nec

Nec publica prius, nec privata belli cel-
labunt incendia, nisi ligna igni, id est, ter-
renarum rerum desideria, subtrahantur;
hæc sunt, quæ flammis alimenta ministrant.
Inato Christo, factus est in pace locus ejus,
quia pauper positus in præsepio, nihil è
mundi opibus concupivit. Ubi suspicio de
regis titulo Herodi innotuit, pax bello,&
tot innocentum cædibus est profligata.

19. Novembris.

*In tentatione accersenda est spes, & cogita-
tio ad futura brevi consolationis: pre-
tim si per sanctos conatus desolationis con-
natus sensim frangatur. S. Ignat. in exerc.*

Non naturæ solius iste cursus est, ut
nox succedat diei, læta cursum al-
ternent cum tristibus, verum & gratiæ;
nunquam nos exercearent nubila, nescire-
mus serenum æstimare.

Sinit desolationes Deus, vel ut ambi-
dextros efficiat, & utrique sorti assuece-
re doceat, vel ne quiete perpetuâ nimium
extollamur, aut certè, ut unde petendum
sit auxilium, erudiamur.

Etiam per fluctus navigatur ad littus.
Hæc Deum amantis animæ consolatio sit
quod